

Bruksela, 28 lutego 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0066(NLE)

6930/23
ADD 1

UK 27

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	27 lutego 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 123 final/2
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIKI do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do decyzji, która ma być przyjęta, a także zaleceń oraz wspólnych i jednostronnych deklaracji, które mają być złożone

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 123 final/2.

Załącz.: COM(2023) 123 final/2

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.2.2023 r.
COM(2023) 123 final

ANNEXES 1 to 3

ZAŁĄCZNIKI

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do decyzji, która ma być przyjęta, a także zaleceń oraz wspólnych i jednostronnych deklaracji, które mają być złożone

ZAŁĄCZNIK 1

**PROJEKT DECYZJI NR /2023 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ I
EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia XX 2023 r.

w sprawie ustaleń dotyczących ram windsorskich

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹ („umowa o wystąpieniu”), w szczególności jej art. 164 ust. 5 lit. d), art. 5 ust. 2 Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej („Protokół”), a także art. 164 ust. 5 lit. c) umowy o wystąpieniu i art. 8 akapit piąty Protokołu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu decyzje przyjmowane przez Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 164 ust. 1 tej umowy („Wspólny Komitet”) są wiążące dla Unii i Zjednoczonego Królestwa. Unia i Zjednoczone Królestwo są zobowiązane wykonywać takie decyzje, a decyzje te wywierają takie same skutki prawne, jak umowa o wystąpieniu.
- (2) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu Protokół stanowi integralną część tej umowy.
- (3) Art. 164 ust. 5 lit. d) umowy o wystąpieniu uprawnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji zmieniających umowę o wystąpieniu, pod warunkiem że takie zmiany są konieczne, by poprawić błędy, uzupełnić brakujące informacje lub skorygować inne niedociągnięcia, lub zaradzić sytuacjom nieprzewidzianym w chwili podpisywania umowy, oraz z zastrzeżeniem że takie decyzje nie zmieniają istotnych elementów umowy.
- (4) Unia i Zjednoczone Królestwo złożyły w ramach Wspólnego Komitetu wspólną deklarację, w myśl której w stosownych przypadkach w swoich stosunkach w ramach umowy o wystąpieniu będą one, zgodnie z wymogami pewności prawa, odwoływać się do zmienionego Protokołu jako do „ram windsorskich” oraz będą mogły w ten sam sposób odnosić się do zmienionego Protokołu w swoich przepisach krajowych.
- (5) Unia i Zjednoczone Królestwo przypominają o swoim wspólnym zobowiązaniu do tego, by chronić wszystkie elementy porozumienia wielkopiątkowego czyli porozumienia z Belfastu zawartego 10 kwietnia 1998 r. przez rząd Zjednoczonego Królestwa, rząd Irlandii oraz pozostałych uczestników wielostronnych negocjacji (zwanego dalej „Porozumieniem z 1998 r.”), które załączono do porozumienia brytyjsko-irlandzkiego z tego samego dnia (zwanego dalej „Porozumieniem brytyjsko-irlandzkim”), z uwzględnieniem kolejnych umów i uzgodnień związanych z wdrażaniem tego porozumienia.
- (6) Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w Irlandii Północnej, ułatwienia, o których mowa w art. 6 ust. 2 Protokołu, powinny obejmować szczególne

¹ [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.](#)

uzgodnienia dotyczące przemieszczania towarów na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa i uwzględniające sytuację Irlandii Północnej, która zgodnie z Protokołem jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Irlandii Północnej oraz jeśli wprowadzono niezbędne zabezpieczenia mające chronić integralność unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej.

- (7) Należy ustanowić klauzulę hamulca bezpieczeństwa umożliwiającą członkom zgromadzenia ustawodawczego Irlandii Północnej, przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w ust. 1 jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r., załączonej do niniejszej decyzji, zarządzenie sytuacji, w której akty prawne Unii zmieniające lub zastępujące w przyszłości przepisy Unii mające zastosowanie do Irlandii Północnej miałyby znaczący wpływ na codzienne życie społeczności.
- (8) Jeśli chodzi o VAT i akcyzę, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w Irlandii Północnej, w tym fakt, że jest ona integralną częścią rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, należy dokonać określonych zmian w załączniku 3 do Protokołu. Zmiany te nie powinny prowadzić do ryzyka oszustw podatkowych ani do jakichkolwiek potencjalnych zakłóceń konkurencji. Ich wdrożenie w Irlandii Północnej, a w szczególności wdrożenie procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, nie powinno narażać na ryzyko rynku wewnętrznego Unii i rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, ani też nadmiernie obciążać przedsiębiorstw prowadzących działalność w Irlandii Północnej.
- (9) W celu doprecyzowania zakresu stosowania niektórych aktów już wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, należy dodać w tym załączniku dwie uwagi. W celu zapewnienia, aby wszelkie inne uwagi mogły być w dowolnym momencie dodawane do tego załącznika, należy przewidzieć taką możliwość w niniejszej decyzji.
- (10) Jeśli chodzi o przemieszczanie towarów, art. 5 ust. 2 Protokołu upoważnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji określających warunki, na jakich uznaje się, że przetwarzanie nie jest przetwarzaniem komercyjnym, oraz kryteria uznawania, że nie istnieje ryzyko, że towar przywieziony do Irlandii Północnej spoza Unii zostanie następnie przemieszczony do Unii.
- (11) Pożądane jest usprawnienie funkcjonowania systemów określonych w decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020, w tym w odniesieniu do towarów wysyłanych w paczkach do Irlandii Północnej z innych części Zjednoczonego Królestwa, co umożliwi wprowadzenie daleko idących ułatwień w dziedzinie cel.
- (12) Zgodnie z art. 175 umowy o wystąpieniu Unia i Zjednoczone Królestwo podejmą niezbędne środki, aby wykonywać sprawnie i w dobrej wierze orzeczenia organu arbitrażowego dotyczące warunków zawieszenia, zakończenia i rozpoczęcia obowiązywania postanowień niniejszej decyzji.
- (13) Decyzję Wspólnego Komitetu nr 4/2020 należy zastąpić sekcją 2 niniejszej decyzji.
- (14) Jeśli chodzi o mechanizm wzmocnionej koordynacji związany z funkcjonowaniem Protokołu w zakresie VAT i akcyzy, zgodnie z art. 164 ust. 5 lit. c) umowy o wystąpieniu Wspólny Komitet może między innymi zmieniać zadania przypisane specjalnym komitetom.

- (15) Zgodnie z art. 8 akapit czwarty Protokołu Wspólny Komitet regularnie omawia wdrażanie tego artykułu, w tym w odniesieniu do obniżek i zwolnień przewidzianych w przepisach, o których mowa w akapicie pierwszym tego artykułu, oraz w razie potrzeby przyjmuje konieczne środki w celu ich właściwego stosowania.
- (16) Na podstawie art. 8 akapit piąty Protokołu Wspólny Komitet może dokonać przeglądu stosowania tego artykułu, biorąc pod uwagę, że Irlandia Północna stanowi integralną część rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, oraz może w razie potrzeby przyjąć właściwe środki.
- (17) Aby zapewnić skuteczność art. 8 Protokołu, a w szczególności uwzględnić przynależność Irlandii Północnej do rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, Unia i Zjednoczone Królestwo powinny w ustrukturyzowany sposób ocenić wszelkie kwestie wynikające z wdrożenia i stosowania art. 8, w tym w szczególności potencjalny wpływ na Irlandię Północną wszelkich przyszłych inicjatyw politycznych i regulacyjnych w Unii i Zjednoczonym Królestwie w dziedzinie VAT i akcyzy odnoszących się do towarów.
- (18) W związku z tym należy ustanowić mechanizm wzmocnionej koordynacji, aby umożliwić Unii i Zjednoczonemu Królestwu określenie i omówienie wszelkich kwestii związanych z funkcjonowaniem Protokołu w obszarach VAT i akcyzy oraz, w razie potrzeby, zaproponowanie odpowiednich działań. W tym celu powinny być zwoływane w razie potrzeby posiedzenia Specjalnego Komitetu do spraw związanych z Wdrażaniem Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej ustanowionego na mocy art. 165 ust. 1 lit. c) umowy o wystąpieniu („Specjalny Komitet”) poświęcone kwestii VAT i akcyzy dotyczących towarów. Posiedzenia te zostaną określone mianem mechanizmu wzmocnionej koordynacji w zakresie VAT i akcyzy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

SEKCJA 1

Zmiany w Protokole

Artykuł 1

W art. 6 ust. 2 Protokołu po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Obejmuje to dokonywanie szczególnych uzgodnień dotyczących przemieszczania towarów na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa i uwzględniających sytuację Irlandii Północnej, która zgodnie z niniejszym Protokołem jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Irlandii Północnej oraz gdy wprowadzono niezbędne zabezpieczenia mające chronić integralność unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej.”.

Artykuł 2

W art. 13 Protokołu po ust. 3 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 i z zastrzeżeniem akapitu czwartego niniejszego ustępu akt Unii objęty niniejszym ustępem, który został zmieniony lub zastąpiony konkretnym aktem Unii (zwanym dalej: »konkretnym aktem Unii«) nie ma zastosowania w postaci zmienionej lub zastąpionej konkretnym aktem Unii po upływie dwóch tygodni od dnia, w którym Zjednoczone Królestwo powiadomiło Unię na piśmie za pośrednictwem Wspólnego Komitetu o zastosowaniu procedury określonej w jednostronnej deklaracji w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumienia z 1998 r., złożonej przez Zjednoczone Królestwo, stanowiącej załącznik I do decyzji Wspólnego Komitetu [XX]/2023². Powiadomienie takie dokonywane jest w terminie dwóch miesięcy od publikacji konkretnego aktu Unii i zawiera ono szczegółowe wyjaśnienie oceny Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do warunków, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, a także kroków proceduralnych podjętych w Zjednoczonym Królestwie przed powiadomieniem.

Jeżeli Unia uzna, że wyjaśnienie Zjednoczonego Królestwa jest niewystarczające w odniesieniu do okoliczności, o których mowa w akapicie trzecim niniejszego ustępu, może zwrócić się o dodatkowe wyjaśnienia w terminie dwóch tygodni od daty powiadomienia, a Zjednoczone Królestwo dostarcza te dodatkowe wyjaśnienia w terminie dwóch tygodni od daty złożenia takiego wniosku. W takim przypadku akt Unii objęty niniejszym ustępem nie ma zastosowania w postaci zmienionej lub zastąpionej konkretnym aktem Unii, począwszy od trzeciego dnia od dnia, w którym Zjednoczone Królestwo przedstawiło takie dodatkowe wyjaśnienia.

Zjednoczone Królestwo dokonuje powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, tylko wówczas, gdy:

- a) treść lub zakres aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii znacznie różni się, w całości lub w części, od treści lub zakresu aktu Unii mającego zastosowanie przed jego zmianą lub zastąpieniem; oraz
- b) stosowanie w Irlandii Północnej aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii lub jego odpowiedniej części, w zależności od przypadku, miałyby znaczący wpływ na codzienne życie społeczności w Irlandii Północnej w sposób, który może się utrzymywać.

W przypadku gdy warunki określone w lit. a) i b) są spełnione jedynie w odniesieniu do części aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii, powiadomienia dokonuje się tylko w odniesieniu do tej części, pod warunkiem że można ją oddzielić od pozostałych części aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii. Jeżeli części tej nie można rozdzielić, powiadomienia dokonuje się w odniesieniu do najmniejszego dającego się oddzielić elementu aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii zawierającym daną część.

W przypadku gdy powiadomienia dokonuje się w odniesieniu do części aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii, zgodnie ze zdaniem drugim poprzedniego akapitu, akt Unii w postaci zmienionej lub zastąpionej konkretnym aktem Unii nie ma zastosowania tylko w odniesieniu do tej części.

W przypadku gdy dokonano powiadomienia, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, ust. 4 ma zastosowanie do aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii; w przypadku dodania do niniejszego Protokołu aktu Unii zmienionego lub zastąpionego konkretnym aktem Unii jest to równoznaczne z dodaniem aktu Unii przed jego zmianą lub zastąpieniem.

² [Dodać pełny tytuł i odniesienie do Dz.U. niniejszej decyzji Wspólnego Komitetu]

Niniejszy ustęp obejmuje akty Unii, o których mowa w pkt 1 tiret pierwsze i pkt 7–47 załącznika 2 do niniejszego Protokołu oraz w jego art. 5 ust. 1 akapit trzeci.”.

Artykuł 3

W załączniku 3 do Protokołu wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt „1. Podatek od wartości dodanej” po wpisie „Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej” wprowadza się następującą uwagę:

„W odniesieniu do towarów dostarczanych i instalowanych przez podatników w nieruchomościach położonych w Irlandii Północnej, Zjednoczone Królestwo może w odniesieniu do Irlandii Północnej stosować stawki obniżone, stawki niższe niż 5 % lub zwolnienie z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania art. 98 ust. 1 akapit trzeci i art. 98 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2006/112/WE, a zatem może stosować obniżone stawki VAT do dostaw towarów i świadczenia usług ujętych w więcej niż 24 punktach w załączniku III i może stosować stawkę obniżoną niższą niż stawka minimalna 5 % oraz zwolnienie z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług ujętych w więcej niż siedmiu punktach w załączniku III do dyrektywy 2006/112/WE.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw określonej w tytule XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE, zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw³, do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, a zatem może stosować dowolny system zwolnień w odniesieniu do podatników, których roczny obrót uzyskany z dostaw towarów i świadczenia usług jest zgodny z przepisami dotyczącymi progu obrotu określonymi w art. 284 ust. 1, art. 288 oraz art. 288a ust. 1 i 3 dyrektywy 2006/112/WE zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2020/285. Równowartość progu obrotu, o którym mowa w art. 284 ust. 1, w funtach szterlingach oblicza się poprzez zastosowanie kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny, obowiązującego w dniu następującym po dniu wejścia w życie dyrektywy (UE) 2020/285. Aby uwzględnić zmiany tego kursu wymiany w czasie, przy obliczaniu równowartości progu 85 000 EUR dopuszcza się maksymalną różnicę wynoszącą 15 %.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich określonej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, w odniesieniu do sprzedaży towarów na odległość z Wielkiej Brytanii do Irlandii Północnej, pod warunkiem

³ Dz.U. L 62 z 2.3.2020, s. 1.

że towary te podlegają ostatecznej konsumpcji w Irlandii Północnej i że podatek od wartości dodanej został naliczony w Zjednoczonym Królestwie.”;

2) w pkt „2. Akcyza” po wpisie „Dyrektywa Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych” wprowadza się następującą uwagę:

„W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania art. 3 ust. 1, art. 9, 13, 18 i 21 dyrektywy Rady 92/83/EWG, a zatem może stosować stawki podatku akcyzowego na alkohol i napoje alkoholowe zawsze na podstawie zawartości alkoholu i może stosować obniżone stawki podatku akcyzowego do napojów alkoholowych pakowanych w duże pojemniki przeznaczone do dystrybutora i serwowanych do bezpośredniego spożycia w miejscach hotelarsko-gastronomicznych, pod warunkiem że takie stawki akcyzy w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej nie będą w żadnym przypadku, nawet po jakimkolwiek mającym zastosowanie zwolnieniu, niższe od minimalnych stawek akcyzy określonych w art. 3 ust. 1, art. 4, 5 i 6 dyrektywy 92/84/EWG, a do produktów dostarczanych z Unii będą one stosowane w sposób nie mniej korzystny niż do podobnych produktów krajowych.

W odniesieniu do Irlandii Północnej Zjednoczone Królestwo nie jest zobowiązane do stosowania art. 4, 9a, 13a, 18a, art. 22 ust. 1–5 i art. 23a dyrektywy Rady 92/83/EWG, a zatem może definiować drobnych producentów i ustalać obniżone stawki podatku akcyzowego na alkohol i napoje alkoholowe produkowane przez drobnych producentów, pod warunkiem że takie obniżone stawki akcyzy nie będą w żadnym przypadku, nawet po jakimkolwiek mającym zastosowanie zwolnieniu, niższe od minimalnych stawek akcyzy określonych w art. 3 ust. 1, 4, 5 i 6 dyrektywy 92/84/EWG oraz że roczna produkcja małych producentów uprawnionych do korzystania ze stosowania obniżonej stawki akcyzy nie przekracza w żadnym przypadku progów produkcji określonych w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze, art. 9a ust. 1 tiret pierwsze, art. 13a ust. 1 tiret pierwsze, art. 18a ust. 1 tiret pierwsze i art. 22 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 92/83/EWG. Procedury wzajemnego uznawania określone w art. 4 ust. 3, art. 9a ust. 3, art. 13a ust. 5, art. 18a ust. 4, art. 22 ust. 3 i art. 23a ust. 3 dyrektywy 92/83/EWG nie mają zastosowania między państwami członkowskimi a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Irlandii Północnej.”.

Artykuł 4

1. W załączniku 3 do Protokołu w pkt „1. Podatek od wartości dodanej” wprowadza się wszelkie uwagi, które zostaną przyjęte przez Wspólny Komitet, inne niż te określone w art. 3 pkt 1 niniejszej decyzji, pod warunkiem że uwagi takie określają sposób, w jaki akty Unii wymienione w załączniku 3 sekcja 1 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Celem takich uwag jest zapewnienie, by nie występował negatywny wpływ na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych ani potencjalne zakłócenie konkurencji.

2. W załączniku 3 do Protokołu w pkt „2. Akcyza” wprowadza się wszelkie uwagi, które zostaną przyjęte przez Wspólny Komitet, inne niż te określone w art. 3 pkt 2 niniejszej decyzji, pod warunkiem że uwagi takie określają sposób, w jaki akty Unii wymienione w załączniku 3 sekcja 2 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej. Celem takich uwag

jest zapewnienie, by nie występował negatywny wpływ na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych ani potencjalne zakłócenie konkurencji.

SEKCJA 2

Określenie towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko, oraz uchylenie decyzji
nr 4/2020

Artykuł 5

Przedmiot

W niniejszej sekcji określono zasady wykonania art. 5 ust. 2 Protokołu w odniesieniu do:

- a) warunków pozwalających uznać, że dany towar przywieziony do Irlandii Północnej spoza Unii nie będzie poddawany przetwarzaniu komercyjnemu w Irlandii Północnej;
- b) kryteriów pozwalających uznać, że w przypadku danego towaru przywiezionego do Irlandii Północnej spoza Unii nie istnieje ryzyko, że zostanie on później przemieszczony do Unii.

Artykuł 6

Przetwarzanie niekomercyjne

Do celów art. 5 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) i art. 5 ust. 2 akapit trzeci Protokołu przetwarzanie towaru uznaje się za niekomercyjne, jeżeli:

- a) całkowity roczny obrót osoby, która składa zgłoszenie do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do tego towaru lub w imieniu której takie zgłoszenie jest składane („importer”), nie przekracza, w ostatnim pełnym roku obrotowym, kwoty 2 000 000 GBP; lub
- b) przetwarzanie odbywa się w Irlandii Północnej i ma wyłącznie na celu:
 - (i) sprzedaż żywności konsumentowi końcowemu w Zjednoczonym Królestwie;
 - (ii) roboty budowlane, w przypadku gdy towary przetworzone mają stanowić stałą część konstrukcji, która została skonstruowana i zlokalizowana w Irlandii Północnej przez importera lub jeden kolejny podmiot;
 - (iii) bezpośrednie świadczenie usług zdrowotnych lub opiekuńczych w Irlandii Północnej przez importera lub jeden kolejny podmiot;
 - (iv) działania nienastawione na zysk w Irlandii Północnej przez importera lub jeden kolejny podmiot, w przypadku gdy przetworzony towar nie jest następnie sprzedawany; lub
 - (v) ostateczne wykorzystanie paszy dla zwierząt przez importera lub jeden kolejny podmiot w obiektach znajdujących się w Irlandii Północnej.

Artykuł 7

Warunki uznania, że nie istnieje ryzyko późniejszego przemieszczenia danego towaru do Unii

1. Uznaje się, że nie istnieje ryzyko późniejszego przemieszczenia danego towaru do Unii, jeżeli towar ten nie jest uważany za poddawany przetwarzaniu komercyjnemu zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji oraz jeżeli:

a) w przypadku towarów przywożonych do Irlandii Północnej transportem bezpośrednim z innej części Zjednoczonego Królestwa:

(i) stawka celna należna zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii wynosi zero; lub

(ii) importer uzyskał, zgodnie z art. 9–11 niniejszej decyzji, pozwolenie na przywóz tego towaru do Irlandii Północnej w celu jego sprzedaży konsumentom końcowym znajdującym się w Zjednoczonym Królestwie lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów, w tym w przypadku gdy towar ten został poddany przetwarzaniu niekomercyjnemu zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji przed jego sprzedażą konsumentom końcowym lub jego ostatecznym wykorzystaniem przez tych konsumentów; lub

(iii) towar jest przesyłany w paczce oraz

aa) ma charakter niekomercyjny i jest wysyłany przez osobę prywatną do innej osoby fizycznej zamieszkującej w Irlandii Północnej; lub

bb) jest wysyłany przez przedsiębiorcę za pośrednictwem przewoźnika, który otrzymał pozwolenie zgodnie z art. 12 niniejszej decyzji, do osoby prywatnej zamieszkującej w Irlandii Północnej i jest przeznaczony wyłącznie do użytku osobistego;

b) w przypadku towarów przywożonych do Irlandii Północnej transportem bezpośrednim z innego miejsca pochodzenia niż Unia lub inne części Zjednoczonego Królestwa:

(i) stawki celne należne zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii są równe lub niższe od stawek należnych zgodnie z taryfą celną Zjednoczonego Królestwa; lub

(ii) importer uzyskał, zgodnie z art. 9–11 niniejszej decyzji, pozwolenie na przywóz tego towaru do Irlandii Północnej w celu jego sprzedaży konsumentom końcowym znajdującym się w Irlandii Północnej lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów (w tym w przypadku gdy towar ten został poddany przetwarzaniu niekomercyjnemu zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji przed jego sprzedażą konsumentom końcowym lub jego ostatecznym wykorzystaniem przez tych konsumentów), a różnica między cłem należnym zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii a cłem należnym zgodnie z taryfą celną Zjednoczonego Królestwa jest niższa niż 3 % wartości celnej towaru.

2. Ust. 1 lit. a) ppkt (ii), ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i ust. 1 lit. b) ppkt (ii) nie mają zastosowania do towarów objętych środkami ochrony handlu przyjętymi przez Unię.

3. Do celów niniejszej decyzji „paczka” oznacza opakowanie zawierające:

a) towary, inne niż przesyłka z korespondencją, o całkowitej masie brutto nieprzekraczającej 31,5 kg; lub

b) pojedynczy towar, inny niż przesyłka z korespondencją, o całkowitej masie brutto nieprzekraczającej 100 kg, w odniesieniu do transakcji handlowej.

Artykuł 8

Określenie należnych cel

Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 7 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji stosuje się następujące zasady:

- a) cło należne za towar zgodnie ze wspólną taryfą celną Unii ustala się zgodnie z zasadami określonymi w unijnych przepisach prawa celnego;
- b) cło należne za towar zgodnie z taryfą celną Zjednoczonego Królestwa ustala się zgodnie z zasadami określonymi w przepisach prawa celnego Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 9

Pozwolenie do celów określonych w art. 7

1. Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji wniosek o udzielenie pozwolenia na przywóz towarów do Irlandii Północnej transportem bezpośrednim w celu ich sprzedaży konsumentom końcowym lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów, składa się do właściwego organu Zjednoczonego Królestwa.

2. Wniosek o udzielenie pozwolenia, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje na temat działalności gospodarczej wnioskodawcy, na temat towarów przywożonych zwykle do Irlandii Północnej, a także opis rodzaju rejestrów, systemów i kontroli stosowanych przez wnioskodawcę w celu zapewnienia, że towary objęte pozwoleniem będą właściwie zgłaszane do celów celnych oraz że możliwe będzie przedstawienie dowodów na poparcie zobowiązania, o którym mowa w art. 10 lit. b) niniejszej decyzji. Przedsiębiorca przechowuje dowody, np. faktury, za ostatnie pięć lat i dostarcza je właściwym organom na ich żądanie. Wymogi dotyczące danych w odniesieniu do wniosku są szczegółowo określone w załączniku II do niniejszej decyzji.

3. Pozwolenie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) imię i nazwisko osoby, której udzielono pozwolenia („posiadacz pozwolenia”);
- b) niepowtarzalny numer referencyjny nadany decyzji przez właściwy organ celny („numer referencyjny pozwolenia”);
- c) organ, który udzielił pozwolenia;
- d) data wejścia w życie pozwolenia.

4. Przepisy unijnego prawa celnego dotyczące decyzji w sprawie stosowania przepisów prawa celnego mają zastosowanie do wniosków i pozwoleń, o których mowa w niniejszym artykule, w tym w odniesieniu do monitorowania.

5. W przypadku gdy właściwy organ celny Zjednoczonego Królestwa zauważy celowe niewłaściwe wykorzystanie pozwolenia lub naruszenie warunków pozwolenia określonych w niniejszej decyzji, organ ten zawiesza lub cofa pozwolenie.

6. Przedstawiciele Unii mogą zwrócić się do właściwego organu celnego Zjednoczonego Królestwa o weryfikację specjalnego pozwolenia. Właściwy organ celny Zjednoczonego Królestwa podejmie odpowiednie kroki w odpowiedzi na taki wniosek i przekaże informacje na temat podjętych działań w ciągu 30 dni.

Artykuł 10

Ogólne warunki udzielania pozwoleń

Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji pozwolenie może zostać wydane wnioskodawcom, którzy:

- a) spełniają następujące kryteria dotyczące siedziby:
 - (i) posiadają w Irlandii Północnej siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności,
 - w których stale obecny jest personel oraz zasoby techniczne; oraz
 - z których towary są sprzedawane konsumentom końcowym lub dostarczane do ostatecznego wykorzystania przez konsumentów końcowych; oraz
 - w których rejestry i informacje celne, handlowe i transportowe są dostępne w Irlandii Północnej; lub
 - (ii) posiadają siedzibę w częściach Zjednoczonego Królestwa innych niż Irlandia Północna i spełniają następujące kryteria:
 - ich operacje celne są prowadzone w Zjednoczonym Królestwie;
 - posiadają pośredniego przedstawiciela celnego w Irlandii Północnej;
 - ich rejestry i informacje celne, handlowe i transportowe są dostępne w Zjednoczonym Królestwie właściwym organom Zjednoczonego Królestwa i przedstawicielom Unii w celu weryfikacji zgodności z warunkami i zobowiązaniami podjętymi na podstawie niniejszej decyzji; oraz
- b) zobowiązują się do przywożenia towarów do Irlandii Północnej wyłącznie w celu sprzedaży konsumentom końcowym w Zjednoczonym Królestwie lub ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów, w tym w przypadku gdy towary te zostały poddane przetwarzaniu niekomercyjnemu, zgodnie z art. 6 niniejszej decyzji, przed ich sprzedażą konsumentom końcowym w Zjednoczonym Królestwie lub ich ostatecznym wykorzystaniem przez tych konsumentów; oraz – w przypadku sprzedaży konsumentom końcowym w Irlandii Północnej – zobowiązują się do tego, że sprzedaż będzie dokonywana z jednego lub większej liczby fizycznych punktów sprzedaży w Irlandii Północnej, z których dokonywana jest fizyczna sprzedaż bezpośrednia konsumentom końcowym.

Artykuł 11

Szczególne warunki udzielania pozwoleń importerom

1. Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji pozwolenie na przywóz towarów do Irlandii Północnej udzielane jest wyłącznie wnioskodawcom spełniającym warunki określone w art. 10 niniejszej decyzji, a także następujące warunki, wyjaśnione bardziej szczegółowo w załączniku III do niniejszej decyzji:
 - a) wnioskodawca deklaruje, że zgłosi do dopuszczenia do obrotu towary przywożone do Irlandii Północnej zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) lub art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji;
 - b) w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku wnioskodawca nie dopuścił się żadnego poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów

prawa celnego i przepisów podatkowych oraz nie został skazany za poważne przestępstwo związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą;

- c) w odniesieniu do towarów, które mają zostać zgłoszone jako towary, co do których nie istnieje ryzyko późniejszego przemieszczenia do Unii, wnioskodawca musi wykazać, że posiada wysoki poziom kontroli swoich operacji i przepływu towarów zapewniony przez system zarządzania rejestrem handlowym oraz – w stosownych przypadkach – transportowym, co umożliwia przeprowadzanie właściwych kontroli oraz dostarczenie odpowiednich dowodów na poparcie zobowiązania, o którym mowa w art. 10 lit. b) niniejszej decyzji;
- d) w okresie trzech lat poprzedzających złożenie wniosku lub w okresie od założenia działalności, jeżeli jest on krótszy niż trzy lata, wnioskodawca wykazuje dobrą sytuację finansową, która umożliwia mu wywiązanie się ze swoich zobowiązań, z należyтым uwzględnieniem specyfiki danego rodzaju działalności gospodarczej;
- e) wnioskodawca powinien być w stanie wykazać się jasnym zrozumieniem swoich obowiązków wynikających z tego pozwolenia oraz w odniesieniu do przemieszczania towarów w ramach procedury i sposobu ich wypełniania.

2. Wnioskodawcy muszą być w stanie ustalić, czy towary, które przywożą do Irlandii Północnej, odpowiadają którejkolwiek z kategorii określonych w załączniku IV do niniejszej decyzji.

3. Pozwolenia udzielane są wyłącznie wtedy, gdy organ celny uzna, że będzie w stanie przeprowadzać kontrole zgodnie z odpowiednimi uzgodnionymi ustaleniami operacyjnymi, bez podejmowania niewspółmiernie dużego wysiłku administracyjnego, w tym kontrole wszelkich dowodów na to, że towary zostały sprzedane konsumentom końcowym lub były przeznaczone do ostatecznego wykorzystania przez tych konsumentów.

Artykuł 12

Szczegółne warunki udzielania pozwoleń przewoźnikom

1. Do celów art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lit. bb) niniejszej decyzji przedsiębiorca przemieszczający paczki, w tym wyznaczony operator pocztowy Zjednoczonego Królestwa, może ubiegać się o status upoważnionego przewoźnika przemieszczającego paczki z innej części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej („upoważniony przewoźnik”), jeżeli spełnia on następujące warunki:

- a) jest zarejestrowany jako przedsiębiorca;
- b) ma siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, a w przypadku gdy nie ma siedziby w Irlandii Północnej, ma tam pośredniego przedstawiciela celnego;
- c) w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku nie popełnił żadnego poważnego lub powtarzającego się naruszenia wymogów ustawowych lub wykonawczych dotyczących prowadzonej przez niego działalności gospodarczej;
- d) musi posiadać wysoki poziom kontroli swoich operacji za pomocą systemu zarządzania rejestrami handlowymi i, w stosownych przypadkach, transportowymi, który umożliwia odpowiednie kontrole i dostarczanie dowodów na poparcie jego działalności gospodarczej.

2. Pozwolenia udzielane są tylko wówczas, gdy właściwy Zjednoczonego Królestwa uzna, że będzie w stanie przeprowadzać kontrole zgodnie z odpowiednimi uzgodnionymi ustaleniami operacyjnymi, bez podejmowania niewspółmiernie dużego wysiłku

administracyjnego, w tym kontrole wszelkich dowodów na to, że towary zostały dostarczone do osób prywatnych zamieszkujących w Irlandii Północnej.

Artykuł 13

Obowiązki upoważnionych przewoźników

Upoważniony przewoźnik:

- a) przejmuje odpowiedzialność za ustalenie, czy towary w danej paczce należą do rodzaju opisanego w art. 138 lit. l) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;
- b) utrzymuje procesy operacyjne umożliwiające rozróżnienie przedsiębiorców i osób prywatnych jako odbiorców lub nadawców paczek;
- c) musi być w stanie ustalić, czy towary, które przywozi do Irlandii Północnej, odpowiadają kategorii 1 określonej w załączniku IV do niniejszej decyzji;
- d) utrzymuje systemy umożliwiające gromadzenie i udostępnianie danych, o których mowa w załączniku 52-03 do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446;
- e) przekazuje właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa dane, o których mowa w art. 141 ust. 1 lit. d) ppkt (vii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446, w regularnych odstępach czasu i na warunkach w nim określonych;
- f) zgłasza właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa wszelkie podejrzone działania związane z przemieszczaniem paczek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lit. bb) niniejszej decyzji;
- g) odpowiada na doraźne wnioski właściwego organu Zjednoczonego Królestwa o udzielenie dalszych informacji;
- h) stosuje się do wszelkich instrukcji wydawanych przez właściwy organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do przemieszczania paczek, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) lit. bb) niniejszej decyzji.

Artykuł 14

Wymiana informacji na temat stosowania art. 5 ust. 1 i 2 Protokołu

1. Bez uszczerbku dla swoich obowiązków wynikających z art. 5 ust. 4 Protokołu, w związku z rozporządzeniem (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009⁽⁵⁾, Zjednoczone Królestwo co miesiąc przekazuje Unii informacje na temat stosowania art. 5 ust. 1 i 2 Protokołu oraz stosowania niniejszej decyzji. Informacje te obejmują ilości i wartości, w formie zagregowanej oraz dla każdej przesyłki, jak również środki transportu, odnoszące się do:

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 638/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie danych statystycznych Wspólnoty odnoszących się do handlu towarami między państwami członkowskimi oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3330/91 (Dz.U. L 102 z 7.4.2004, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1172/95 (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 23).

- a) towarów przywożonych do Irlandii Północnej, w odniesieniu do których nie były należne żadne cła zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit pierwszy Protokołu;
 - b) towarów przywożonych do Irlandii Północnej, w odniesieniu do których należne cła były cłami obowiązującymi w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 5 ust. 1 akapit drugi Protokołu; oraz
 - c) towarów przywożonych do Irlandii Północnej, w odniesieniu do których należne cła były zgodne ze wspólną taryfą celną Unii.
2. Zjednoczone Królestwo przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, piętnastego dnia roboczego miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczą informacje.
3. Informacje przekazuje się przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych.
4. Na wniosek przedstawicieli Unii, o których mowa w decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, i nie rzadziej niż dwa razy w roku właściwe organy Zjednoczonego Królestwa przekazują tym przedstawicielom informacje, w formie zbiorczej oraz w odniesieniu do poszczególnych pozwoleń, na temat pozwoleń wydanych na podstawie art. 9–12 niniejszej decyzji, w tym informacje o liczbie przyjętych, odrzuconych i cofniętych pozwoleń oraz o miejscu prowadzenia działalności posiadaczy pozwoleń.

Artykuł 15

Zmiana, zawieszenie i ustanie obowiązywania sekcji 2 niniejszej decyzji

- 1. Wspólny Komitet omawia stosowanie niniejszej sekcji niniejszej decyzji, o ile Strony nie postanowią inaczej.
- 2. Unia może powiadomić Zjednoczone Królestwo w ramach Wspólnego Komitetu, jeżeli Zjednoczone Królestwo:
 - a) w trwały sposób nie wywiązało się z wdrożenia art. 5 decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu, lub
 - b) 6 miesięcy po dniu, o którym mowa w art. 23 ust. 5 niniejszej decyzji, lub w dowolnym momencie po tym terminie, nie zapewniło przedstawicielom Unii dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w lit. a), w dostępnym formacie i w sposób umożliwiający im przeprowadzanie analizy ryzyka, w tym identyfikację bieżących i przeszłych tendencji; lub
 - c) dopuszcza się poważnych nieprawidłowości w zarządzaniu wykonaniem art. 9–14 i załącznika III do niniejszej decyzji.

Unia informuje Zjednoczone Królestwo o przyczynach dokonania przez nią powiadomienia. Strony dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii. Jeżeli Strony nie znajdą obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania w ciągu 30 dni roboczych od powiadomienia albo w dłuższym okresie wskazanym przez Wspólny Komitet, art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii),

art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji przestają obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie tego okresu.

W przypadku, o którym mowa w poprzednim akapicie, Unia i Zjednoczone Królestwo rozpoczynają niezwłocznie konsultacje w ramach Wspólnego Komitetu i dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii albo uzgodnić alternatywne postanowienia na okres zawieszenia.

Jeżeli sytuacja, która doprowadziła do takiego powiadomienia, została naprawiona, Unia powiadamia o tym Zjednoczone Królestwo w ramach Wspólnego Komitetu. W takim przypadku przepisy, o których mowa w akapicie drugim, stosuje się ponownie od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano drugiego powiadomienia.

3. Zjednoczone Królestwo może powiadomić Unię w ramach Wspólnego Komitetu w przypadku, gdy akty Unii przewidujące ułatwienia w przemieszczaniu towarów, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszej decyzji, przestają obowiązywać, w całości lub w części, w taki sposób, że nie zapewniają już takiego samego poziomu ułatwień.

Zjednoczone Królestwo informuje Unię o przyczynach dokonania przez nie powiadomienia. Strony dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii. Jeżeli Strony nie znajdą obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania w ciągu 30 dni roboczych od powiadomienia albo w dłuższym okresie wskazanym przez Wspólny Komitet, art. 9, 10, 11 i 14 niniejszej decyzji przestają obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie tego okresu, a w ich miejsce obowiązują przepisy identyczne z przepisami zawartymi w art. 5–8 decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020.

Jeżeli sytuacja, która doprowadziła do takiego powiadomienia, została naprawiona, Zjednoczone Królestwo powiadamia o tym Unię w ramach Wspólnego Komitetu. W takim przypadku stosuje się ponownie art. 9, 10, 11 i 14 niniejszej decyzji, a przepisy identyczne z przepisami zawartymi w art. 5–8 decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020 przestają obowiązywać od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano drugiego powiadomienia.

4. Jeżeli jedna ze Stron uzna, że dochodzi do znaczącego przekierowania handlu, oszustw lub innych nielegalnych działań, informuje o tym drugą Stronę za pośrednictwem Wspólnego Komitetu w terminie najpóźniej jednego roku od dnia, o którym mowa w art. 23 ust. 5) niniejszej decyzji, przy czym strony dokładają wszelkich starań, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązanie danej kwestii. Jeżeli Strony nie znajdą obopólnie satysfakcjonującego rozwiązania art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji przestają obowiązywać 24 miesiące po dniu, o którym mowa w art. 23 ust. 5) niniejszej decyzji, chyba że w ciągu 18 miesięcy od dnia, o którym mowa w art. 23 ust. 5) niniejszej decyzji, Wspólny Komitet postanowi o dalszym ich stosowaniu.

W przypadku ustanienia obowiązywania art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji zgodnie z akapitem pierwszym Wspólny Komitet zmienia niniejszą decyzję nie później niż w ciągu 24 miesięcy od dnia, o którym mowa w art. 23 ust. 5) niniejszej decyzji, w celu zapewnienia, aby odpowiedni alternatywny przepis obowiązywał od dnia przypadającego 24 miesiące po dniu, o którym mowa w art. 23 ust. 5) niniejszej decyzji, z uwzględnieniem szczególnych okoliczności w Irlandii Północnej i z pełnym poszanowaniem miejsca Irlandii Północnej w ramach obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa.

W przypadku zawieszenia obowiązywania art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i art. 9–14 niniejszej decyzji zgodnie z ust. 2 lit. a) lub b) niniejszego artykułu okresy wskazane w akapitach pierwszym i drugim zostają wydłużone o okres takiego zawieszenia.

Artykuł 16

Uchylenie decyzji Wspólnego Komitetu nr 4/2020

Niniejsza sekcja niniejszej decyzji zastępuje decyzję Wspólnego Komitetu nr 4/2020, która niniejszym traci moc.

SEKCJA 3

Ustanowienie mechanizmu wzmocnionej koordynacji związanego z funkcjonowaniem Protokołu w zakresie VAT i akcyzy

Artykuł 17

Przedmiot

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm wzmocnionej koordynacji w zakresie VAT i akcyzy dotyczących towarów („mechanizm”).
2. Mechanizm służy wsparciu Wspólnego Komitetu w wypełnianiu zadania polegającego na przeglądzie wdrażania i stosowania art. 8 Protokołu w odniesieniu do przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, z uwzględnieniem faktu, że Irlandia Północna stanowi integralną część rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, oraz przy jednoczesnym zapewnieniu integralności rynku wewnętrznego Unii.

Artykuł 18

Zadania

Mechanizm służy wspieraniu Wspólnego Komitetu w zakresie:

- a) zapewnienia forum umożliwiającego lepszą i terminową koordynację zarówno wymiany istotnych informacji, jak i konsultowania przyszłych przepisów z zakresu VAT i akcyzy w Zjednoczonym Królestwie i w Unii we wszystkich przypadkach mających szczególny wpływ na wymianę towarową w Irlandii Północnej ze względu na istotne zmiany przewidziane w mających zastosowanie ramach prawnych lub poważne trudności, które mogą wynikać z różnego traktowania towarów i usług na potrzeby VAT;
- b) zapewnienia forum oceny potencjalnych skutków i przygotowania sprawnego wdrożenia w Irlandii Północnej przepisów, o których mowa w lit. a). Przeprowadzenie oceny powinno w szczególności służyć uniknięciu nadmiernych obciążeń administracyjnych i zbędnych kosztów dla przedsiębiorstw i organów podatkowych;

- c) zapewnienia forum do dyskusji o praktycznych trudnościach związanych ze stosowaniem obowiązujących przepisów z zakresu VAT i akcyzy w Zjednoczonym Królestwie i w Unii, mających zastosowanie na mocy Protokołu;
- d) przyjmowania decyzji lub zaleceń dotyczących przepisów prawa Unii wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, przy jednoczesnym unikaniu negatywnego wpływu powodującego wzrost ryzyka wystąpienia oszustw podatkowych i wszelkich potencjalnych zakłóceń konkurencji w Unii. Takie decyzje i zalecenia nie mają wpływu na poziom podatku VAT i akcyzy nakładanych na towary oraz
- e) omawiania i przyjmowania wszelkich innych właściwych środków niezbędnych, aby rozwiązać kwestie wynikające z wdrażania i stosowania art. 8 Protokołu.

Artykuł 19

Decyzje operacyjne

1. Współprzewodniczący Specjalnego Komitetu do spraw związanych z Wdrażaniem Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej ustanowionego na mocy art. 165 ust. 1 lit. c) umowy o wystąpieniu („Specjalny Komitet”) zwołują w razie potrzeby posiedzenia Specjalnego Komitetu poświęcone kwestii VAT i akcyzy dotyczących towarów. Posiedzenia te zostaną określone mianem mechanizmu wzmocnionej koordynacji w zakresie VAT i akcyzy.

Każdy ze współprzewodniczących Specjalnego Komitetu wyznaczy głównego eksperta w dziedzinie VAT i akcyzy („główni eksperci”).

2. Posiedzenia tego mechanizmu organizuje się w zależności od potrzeb. Między posiedzeniami główni eksperci mogą nieformalnie wymieniać się poglądami, a także nieformalnie się spotykać. Po każdym nieformalnym spotkaniu główni eksperci sporządzają protokół i przesyłają go współprzewodniczącym Specjalnego Komitetu oraz wspólnej konsultacyjnej grupie roboczej ustanowionej na mocy art. 15 Protokołu („wspólna konsultacyjna grupa robocza”).

3. Główni eksperci przedkładają współprzewodniczącym Specjalnego Komitetu sprawozdanie końcowe podsumowujące wyniki dyskusji nad konkretnym zagadnieniem i określające wszelkie ewentualne zalecenia, a także wszelkie kwestie, co do których nie udało się osiągnąć porozumienia.

4. Główni eksperci mogą zapraszać przedstawicieli osób trzecich lub innych ekspertów do dyskusji nad konkretnymi kwestiami. Nazwiska tych ekspertów przekazują współprzewodniczącym Specjalnego Komitetu.

Współprzewodniczący wspólnej konsultacyjnej grupy roboczej mogą uczestniczyć w posiedzeniach mechanizmu. Współprzewodniczący wspólnej konsultacyjnej grupy roboczej mogą również informować głównych ekspertów o planowanych aktach Unii i innych kwestiach związanych z VAT i akcyzą dotyczących towarów.

5. Regulamin Wspólnego Komitetu i Specjalnych Komitetów określony w załączniku VIII do umowy o wystąpieniu stosuje się odpowiednio do mechanizmu, o ile niniejsza decyzja nie stanowi inaczej.

Artykuł 20

Projekty decyzji lub zaleceń związanych z niniejszą sekcją

W oparciu o sprawozdanie końcowe głównych ekspertów, o którym mowa w art. 19 ust. 3, Specjalny Komitet może sporządzać projekty decyzji i zaleceń oraz przedkładać je Wspólnemu Komitetowi do przyjęcia. W projektach tych określa się:

- a) problemy wspólnie wskazane przez Unię i Zjednoczone Królestwo w związku ze stosowaniem art. 8 Protokołu oraz
- b) proponowane rozwiązania tych problemów.

Artykuł 21

Przegląd niniejszej sekcji

Mechanizm będzie regularnie poddawany przeglądowi i, w stosownych przypadkach, odpowiednio zmieniany.

Pierwszy przegląd przeprowadza się najpóźniej do dnia 1 stycznia 2027 r.

SEKCJA 4

Przepisy końcowe

Artykuł 22

Załączniki od I do IV stanowią integralną część niniejszej decyzji.

Artykuł 23

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu.
2. Sekcje 1, 3 i 4 mają zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji.
3. Art. 9, 11 i 12 załącznika III do niniejszej decyzji mają zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszej decyzji. Od tego dnia art. 5 i 7 decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu przestają mieć zastosowanie. Pozwolenie udzielone na podstawie art. 5 i 7 decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu pozostaje ważne do dnia, w którym rozpoczyna się stosowanie przepisów niniejszej decyzji – z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 9, 11, 12, 13 i 15 ust. 3 – zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu. Każde pozwolenie udzielone na podstawie art. 9 i 11 niniejszej decyzji będzie traktowane jak pozwolenie udzielone na podstawie art. 5 i 7 decyzji 4/2020 Wspólnego Komitetu dopóki zastosowanie będą miały pozostałe przepisy tej decyzji 4/2020 Wspólnego Komitetu.
4. Z zastrzeżeniem przepisów akapitu drugiego, pozostałe przepisy niniejszej decyzji – z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) pkt (iii), art. 13 i art. 15 ust. 3 – mają zastosowanie od dnia 30 września 2023 r., pod warunkiem że w ramach Wspólnego Komitetu złożono następujące oświadczenia:

- a) oświadczenie Unii, w którym wyraża ona zadowolenie z tego, że:
- (i) Zjednoczone Królestwo wdrożyło art. 5 decyzji nr 6/2020 Wspólnego Komitetu poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych Zjednoczonego Królestwa oraz w krajowych modułach Zjednoczonego Królestwa systemów unijnych, o których mowa w załączniku I do tej decyzji Wspólnego Komitetu, oraz
 - (ii) wszystkie istniejące numery EORI rozpoczynające się od kodu „XI” zostały prawidłowo wydane oraz
 - (iii) Zjednoczone Królestwo wydało nowe wytyczne dotyczące paczek w sposób określony w niniejszej decyzji oraz
 - (iv) Zjednoczone Królestwo wydało jednostronną deklarację w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa.
- b) oświadczenie Zjednoczonego Królestwa, w którym potwierdza ono, że wszystkim importerom, którzy zamierzają prowadzić działalność na podstawie art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) niniejszej decyzji udzielono pozwolenia zgodnie z art. 9 i 11 oraz załącznikiem III do niniejszej decyzji.

W przypadku gdy do dnia 30 września 2023 r. nie złożono co najmniej jednej z deklaracji, o których mowa w akapicie pierwszym, przepisy niniejszej decyzji – z wyjątkiem art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 9, 11, 12, 13 i 15 ust. 3 – stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono ostatnią z tych deklaracji.

5. Pod warunkiem wejścia w życie aktów Unii przewidujących ułatwienia w przemieszczaniu towarów, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem akapitu drugiego, art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 13 i art. 15 ust. 3 stosuje się od dnia 30 września 2024 r., pod warunkiem że w ramach Wspólnego Komitetu złożono następujące oświadczenia:

- a) oświadczenie Unii, w którym wyraża ona zadowolenie z tego, że Zjednoczone Królestwo utworzyło sieci, systemy informatyczne i bazy danych w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 141 ust. 10 lit. d) ppkt (vii) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446, które to dane mają być udostępniane właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa, oraz zadowolenie z wdrożenia przez Zjednoczone Królestwo art. 5 decyzji Wspólnego Komitetu nr 6/2020 poprzez zapewnienie dostępu do informacji zawartych w tych sieciach, systemach informacyjnych i bazach danych oraz
- b) oświadczenie Zjednoczonego Królestwa, w którym potwierdza ono, że wszyscy upoważnieni przewoźnicy są w stanie wypełnić obowiązki określone w art. 13 niniejszej decyzji.

W przypadku gdy obie deklaracje, o których mowa w akapicie pierwszym, złożono wcześniej niż do dnia 30 września 2024 r. lub w przypadku gdy do tego dnia nie złożono co najmniej jednej z tych deklaracji, art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (iii), art. 13 i art. 15 ust. 3 stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym złożono ostatnią z tych deklaracji.

Sporządzono w XX dnia XX 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewo
dniczący

ZAŁĄCZNIK I

Jednostronna deklaracja Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Udział instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r.

1. Zjednoczone Królestwo przyjmie następującą procedurę stosowania klauzuli hamulca bezpieczeństwa, o której mowa w art. 13 ust. 3a ram windsorskich⁶. Klauzula ta znajdzie zastosowanie w wyjątkowych okolicznościach, o których mowa w niniejszej deklaracji, i pozostanie bez uszczerbku dla statusu głosowania w trybie „cross-community voting” oraz dla pozostałych zabezpieczeń przewidzianych w Porozumieniu z 1998 r., które mają zastosowanie tylko i wyłącznie w przypadku kwestii przekazanych w drodze dewolucji.
 - a. Klauzula ta będzie stosowana tylko i wyłącznie w przypadku, gdy po dacie niniejszej deklaracji rząd Irlandii Północnej zostanie przywrócony i zacznie ponownie funkcjonować, zarówno premier, jak i wicepremier obejmą urząd, a posiedzenia Zgromadzenia Irlandii Północnej będą odbywać się regularnie. Członkowie Zgromadzenia Ustawodawczego („deputowani”) chcący skorzystać z klauzuli muszą zatem indywidualnie i wspólnie w dobrej wierze dążyć do zapewnienia pełnego funkcjonowania instytucji, w tym poprzez nominację ministrów i wsparcie normalnego funkcjonowania Zgromadzenia.
 - b. Minimalny próg potrzebny, aby zastosować klauzulę, będzie oparty na tej samej zasadzie, co w przypadku odrębnej procedury „Petition of Concern” wprowadzonej Porozumieniem z 1998 r. i zaktualizowanej w 2020 r. umową „Nowa dekada, nowe podejście”. Oznacza to, że 30 deputowanych z co najmniej dwóch partii (z wyłączeniem przewodniczącego i jego zastępców) będzie musiało powiadomić rząd Zjednoczonego Królestwa o zamiarze zastosowania klauzuli hamulca bezpieczeństwa.
 - c. Przy przekazywaniu powiadomienia rządowi Zjednoczonego Królestwa deputowani będą musieli wykazać w szczegółowym i publicznie dostępnym pisemnym wyjaśnieniu, że:
 - i. spełnili takie same wymogi, jak te określone w załączniku B do części 2 umowy „Nowa dekada, nowe podejście”, a mianowicie, że powiadomienie dokonywane jest jedynie w najbardziej wyjątkowych okolicznościach i stanowi ostateczność w następstwie wykorzystania wszelkich innych dostępnych mechanizmów;
 - ii. spełniono warunki określone w art. 13 ust. 3a akapit trzeci ram windsorskich oraz
 - iii. deputowani najpierw postarali się przeprowadzić merytoryczne dyskusje z rządem Zjednoczonego Królestwa i dyskusje w ramach rządu Irlandii Północnej, mające na celu zbadanie wszystkich możliwości w odniesieniu do aktu Unii; podjęli kroki, aby skonsultować się z przedsiębiorstwami, innymi przedsiębiorstwami handlowymi i społeczeństwem obywatelskim, których dany akt Unii dotyczy, oraz w granicach rozsądku wykorzystali mające zastosowanie procesy konsultacji przewidziane przez Unię

⁶ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

Europejską w odniesieniu do nowych aktów Unii mających znaczenie dla Irlandii Północnej.

2. Jeżeli Zjednoczone Królestwo uzna, że warunki określone w ust. 1 lit. a) i b) zostały spełnione, a wyjaśnienie przedstawione zgodnie z ust. 1 lit. c) jest zadowalające, powiadomi o tym Unię zgodnie z art. 13 ust. 3a akapit pierwszy ram windsorskich.
3. Zjednoczone Królestwo zobowiązuje się poinformować Unię niezwłocznie po otrzymaniu od deputowanych powiadomienia.
4. Zjednoczone Królestwo, w następstwie powiadomienia Unii o zastosowaniu klauzuli hamulca bezpieczeństwa, zobowiązuje się uczestniczyć w ramach Wspólnego Komitetu w intensywnych konsultacjach dotyczących danego aktu Unii, jak przewidziano w art. 13 ust. 4 ram windsorskich.

ZAŁĄCZNIK II

Wniosek o udzielenie pozwolenia na przywóz do Irlandii Północnej towarów przeznaczonych dla konsumentów końcowych

(o którym mowa w art. 9 decyzji)

Informacje dotyczące wniosku

1. Dokumenty potwierdzające

Obowiązkowe dokumenty potwierdzające i informacje dostarczane przez wszystkich wnioskodawców:

dokument założycielski / dowód posiadania stałej siedziby.

2. Inne dokumenty potwierdzające i informacje dostarczane przez wnioskodawcę:

wszelkie inne dokumenty lub informacje uzupełniające, które uznaje się za istotne do celów sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia warunki, o których mowa w art. 10 i 11 decyzji.

Należy podać informacje na temat rodzaju dokumentu oraz w stosownych przypadkach, numer identyfikacyjny lub datę wystawienia dokumentów potwierdzających dołączonych do wniosku. Należy również wskazać całkowitą liczbę dołączonych dokumentów.

3. Data i podpis wnioskodawcy

Wnioski składane przy użyciu technik elektronicznego przetwarzania danych musi uwierzytelnić osoba składająca wniosek.

Dzień, w którym wnioskodawca podpisał lub w inny sposób uwierzytelnił wniosek.

Dane wnioskodawcy

4. Wnioskodawca

Wnioskodawcą jest osoba, która składa do organów celnych wniosek o wydanie decyzji.

Należy podać imię i nazwisko oraz adres danej osoby.

5. Numer identyfikacyjny wnioskodawcy

Wnioskodawcą jest osoba, która składa do organów celnych wniosek o wydanie decyzji.

Należy podać numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI) danej osoby, określony w art. 1 pkt 18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁽⁷⁾.

6. Status prawny wnioskodawcy

Status prawny zgodnie z dokumentem założycielskim.

7. Numer identyfikacyjny (numery identyfikacyjne) VAT

Należy podać numer identyfikacyjny VAT, jeżeli został nadany.

8. Działalność gospodarcza

⁷ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 28.12.2015, s. 1).

Należy podać informacje na temat działalności gospodarczej wnioskodawcy. Proszę krótko opisać swoją działalność handlową i określić swoją rolę w łańcuchu dostaw (np. producent towarów, importer, sprzedawca detaliczny itp.). Proszę podać:

- zamierzone wykorzystanie przywożonych towarów, a także opis rodzaju towarów oraz informację, czy są one poddawane jakimkolwiek rodzajowi przetwarzania,
- szacunkową liczbę składanych w ciągu roku zgłoszeń do dopuszczenia przedmiotowych towarów do obrotu,
- rodzaj rejestrów, systemów i kontroli wprowadzonych w celu realizacji zobowiązania, o którym mowa w art. 10 lit. b).

9. Roczny obrót

Do celów art. 6 decyzji należy podać roczny obrót za ostatni pełny rok obrotowy. W przypadku nowo utworzonego przedsiębiorstwa należy dostarczyć dane i informacje umożliwiające oszacowanie przewidywanego obrotu, np. najnowsze zestawienia przepływów pieniężnych, bilanse oraz prognozy zysków i strat zatwierdzone przez dyrektorów/partnerów/wyłącznego właściciela.

10. Osoba wyznaczona do kontaktów odpowiedzialna za wniosek

Osoba wyznaczona do kontaktów jest odpowiedzialna za utrzymywanie kontaktów z organami celnymi w kwestiach związanych z wnioskiem.

Należy podać imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów oraz jej numer telefonu lub adres e-mail (najlepiej funkcyjnej skrzynki pocztowej).

11. Osoba kierująca przedsiębiorstwem wnioskodawcy lub nadzorująca zarządzanie nim

Do celów art. 11 lit. b) decyzji należy podać imię i nazwisko oraz pełne dane odpowiedniej osoby (osób) zgodnie ze statusem prawnym/formą prawną przedsiębiorstwa wnioskodawcy, w szczególności: dyrektora/kierownika przedsiębiorstwa i ewentualnych dyrektorów zarządu. Dane powinny obejmować: imię i nazwisko, adres, datę urodzenia i krajowy numer identyfikacyjny.

Daty, godziny, okresy i miejsca

12. Data założenia

Cyframi – dzień, miesiąc oraz rok założenia.

13. Adres siedziby/adres zamieszkania

Dokładny adres miejsca siedziby/zamieszkania osoby, w tym identyfikator państwa lub terytorium.

14. Miejsce prowadzenia dokumentacji

Należy podać pełny adres miejsca lub miejsc, w których jest lub ma być prowadzona dokumentacja wnioskodawcy. Kod UN/LOCODE może zastąpić adres, jeśli umożliwia jednoznaczną identyfikację danej lokalizacji.

15. Miejsce (miejsca) przetwarzania lub wykorzystania

Proszę podać adres miejsca lub miejsc, w których towary będą, w stosownych przypadkach, przetwarzane i sprzedawane konsumentom końcowym.

Załącznik III

Wyjaśnienie warunków, o których mowa w art. 11

Niniejszy załącznik stanowi wyjaśnienie warunków określonych w art. 11 i nie zmienia (nie zawęża, ani nie rozszerza) tych warunków.

Art. 11 ust. 1 lit. b)

1. Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. b) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli:

- a) żaden organ administracyjny ani sądowy nie wydał decyzji, w której stwierdzono by, że w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie wniosku jedna z osób wskazanych w lit. b) dopuściła się poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w odniesieniu do swojej działalności gospodarczej oraz
- b) żadna z poniżej wymienionych osób nie została skazana za poważne przestępstwo związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą ani, w stosownych przypadkach, z działalnością gospodarczą prowadzoną przez wnioskodawcę:
 - (i) wnioskodawca,
 - (ii) pracownik lub pracownicy, w tym przedstawiciel lub przedstawiciele bezpośredni odpowiedzialni za sprawy administracyjne wnioskodawcy związane z przemieszczaniem towarów w ramach tej procedury,
 - (iii) osoba lub osoby kierujące wnioskodawcą lub sprawujące kontrolę nad jego kierownictwem oraz
 - (iv) osoba działająca we własnym imieniu i na rzecz wnioskodawcy w związku z przemieszczaniem towarów w ramach tej procedury.

2. Kryterium to można jednak uznać za spełnione także w przypadku, gdy właściwy organ uzna, że dane naruszenie ma niewielkie znaczenie w kontekście liczby lub wielkości powiązanych operacji, a właściwy organ nie ma wątpliwości co do dobrej wiary wnioskodawcy.

3. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (iii), inna niż wnioskodawca, ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza Zjednoczonym Królestwem, właściwy organ dokonuje oceny spełnienia tego kryterium w oparciu o dostępne mu dokumenty i informacje.

4. W przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, właściwy organ dokonuje oceny spełnienia tego kryterium w oparciu o dostępne mu dokumenty i informacje.

Art. 11 ust. 1 lit. c)

Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. c) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli:

5. Organizacja administracyjna oraz kontrole wewnętrzne wnioskodawcy odpowiadają rodzajowi i wielkości przedsiębiorstwa i są odpowiednie, aby zarządzać przepływem towarów. Kontrole wewnętrzne wnioskodawcy muszą umożliwiać

wykrywanie i korygowanie błędów oraz zapobieganie im, a także wykrywanie w jego organizacji nielegalnych działań i zapobieganie im.

6. Wnioskodawca powinien wykazać, że prowadzi odpowiednie rejestry w odniesieniu do przemieszczania towarów w ramach tej procedury. Powinien również wykazać, że stosuje procedury ochrony przed utratą informacji oraz procedury archiwizacji w odniesieniu do przechowywania historycznych danych, które uwzględniają przeprowadzanie ocen, tworzenie kopii zapasowych i ochronę wpisów przez okres pięciu lat.

7. Zarządzanie dokumentacją powinno być zgodne z zasadami rachunkowości stosowanymi w Zjednoczonym Królestwie.

8. Rejestry dotyczące przemieszczania towarów do Irlandii Północnej powinny być zintegrowane z systemem rachunkowości lub, jeżeli są prowadzone oddzielnie, powinna istnieć możliwość przeprowadzenia kontroli krzyżowych między wpisami dotyczącymi zakupu, sprzedaży i kontroli zapasów a wpisami dotyczącymi przemieszczania towarów.

9. Na żądanie, upoważniony przedsiębiorca zapewnia właściwemu organowi elektroniczny lub fizyczny dostęp do rejestrów, o których mowa w pkt 8, w odpowiednim formacie.

10. Upoważniony przedsiębiorca zobowiązany jest informować właściwe organy Zjednoczonego Królestwa o każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów, a także o wszelkich czynnikach pojawiających się po podjęciu decyzji o przyznaniu mu statusu upoważnionego przedsiębiorcy, które mogą mieć wpływ na dalsze obowiązywanie lub charakter tego statusu. Należy opracować wewnętrzne instrukcje, aby zapewnić, że odpowiedni pracownicy są świadomi sposobu informowania właściwego organu o wystąpieniu takich trudności.

11. W przypadku gdy upoważnieni przedsiębiorcy zajmują się przemieszczaniem towarów objętych zakazami lub ograniczeniami, należy wprowadzić procedury właściwego postępowania z tymi towarami zgodnie z odpowiednimi przepisami.

12. Upoważniony przedsiębiorca musi dysponować dowodami na to, że jego nabywcy są w stanie właściwie ocenić towary przemieszczane w ramach tej procedury. Należy wprowadzić środki, które zagwarantują, że wszelkie towary przemieszczane w ramach tej procedury będą sprzedawane lub wykorzystywane wyłącznie wtedy, gdy jest to zgodne z niniejszą decyzją Wspólnego Komitetu. Upoważniony przedsiębiorca będzie musiał dysponować odpowiednią wiedzą o bieżącej działalności gospodarczej swoich nowych i istniejących klientów wystarczającą, aby zapewnić, że zaufany przedsiębiorca spełnia kryteria określone w niniejszej decyzji Wspólnego Komitetu. Poniżej przedstawiono przykładowe scenariusze, w których upoważniony przedsiębiorca niebędący osobą odpowiedzialną za końcowe miejsce przeznaczenia towarów, może przemieszczać towary w ramach tej procedury:

- a) podpisane oświadczenie pisemne, w którym nabywca stwierdza, że towary pozostaną w Irlandii Północnej;
- b) dowody na to, że nabywca prowadzi wyłącznie sprzedaż detaliczną w fizycznym punkcie sprzedaży w Irlandii Północnej, a sprzedawane przez niego towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Zjednoczonym Królestwie;

- c) dowody na to, że nabywca sprzedaje wyłącznie towary przeznaczone do ostatecznego wykorzystania przez konsumentów końcowych w Zjednoczonym Królestwie i dostarcza je na terytorium Zjednoczonego Królestwa;
- d) umowy handlowe i zamówienia, z których wynika, że towary są przeznaczone do ostatecznego wykorzystania w Zjednoczonym Królestwie;
- e) dowody na to, że sprzedawany towar ma zostać na stałe zainstalowany w Zjednoczonym Królestwie.

Art. 11 ust. 1 lit. d)

13. Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. d) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli właściwy organ sprawdzi, że wnioskodawca spełnia w szczególności następujące wymogi:

- a) nie został postawiony w stan upadłości;
- b) w okresie trzech lat przed złożeniem wniosku wywiązywał się z zobowiązań finansowych związanych z uiszczaniem należności celnych i wszelkich innych należności, podatków lub opłat pobieranych w związku z przywozem lub wywozem towarów;
- c) wnioskodawca wykaże w oparciu o dostępne dokumenty i informacje obejmujące trzy lata poprzedzające złożenie wniosku, że znajduje się w wystarczająco dobrej sytuacji finansowej, aby wypełnić swoje obowiązki i wywiązać się z podjętych zobowiązań, z uwzględnieniem specyfiki i wielkości swojej działalności gospodarczej.

14. W przypadku gdy wnioskodawca prowadzi działalność krócej niż trzy lata, jego wypłacalność sprawdza się w oparciu o dostępne dokumenty i informacje.

Art. 11 ust. 1 lit. e)

Kryterium ustanowione w art. 11 ust. 1 lit. e) niniejszej decyzji uznaje się za spełnione, jeżeli:

15. Wnioskodawca lub osoba odpowiedzialna za jego sprawy administracyjne związane z przemieszczaniem towarów w ramach tej procedury są w stanie wykazać się jasnym zrozumieniem zarówno swoich obowiązków w odniesieniu do tych kryteriów, jak i sposobu, w jaki należy je wypełniać, oraz potrafią w odpowiedni sposób przekazywać właściwym organom dokładne informacje dotyczące tych obowiązków i mających zastosowanie procedur.

Załącznik IV

Kategoria 1

Towary określane jako „towary kategorii 1” to towary podlegające:

1. środkiem ograniczającym obowiązującym na podstawie art. 215 TFUE, o ile środki te dotyczą wymiany towarowej między Unią a państwami trzecimi;
2. całkowitym zakazom;
3. instrumentom ochrony handlu określonym w sekcji 5 załącznika 2 do Protokołu;
4. unijnym kontyngentom taryfowym, w przypadku gdy importer ubiega się o kontyngent;
5. kontyngentom unijnym innym niż kontyngenty taryfowe.

Kategoria 2

Towary określane jako „towary kategorii 2” to towary podlegające następującym przepisom:

1. rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych;
2. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG;
3. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych;
4. rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów;
5. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/852 z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie rtęci oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1102/2008;
6. rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi;
7. rozporządzenie Rady (EWG) nr 3254/91 z dnia 4 listopada 1991 r. zakazujące używania potrzasków we Wspólnocie oraz wprowadzania do Wspólnoty skór i innych towarów wytwarzanych z niektórych gatunków dzikich zwierząt, pochodzących z państw, w których chwytta się je za pomocą potrzasków lub metod odłowu niespełniających międzynarodowych norm odłowu humanitarnego;
8. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych;
9. dyrektywa Rady 2006/117/Euratom z dnia 20 listopada 2006 r. w sprawie nadzoru i kontroli nad przemieszczaniem odpadów promieniotwórczych oraz wypalonego paliwa jądrowego;
10. rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT;
11. dyrektywa Rady 83/129/EWG z dnia 28 marca 1983 r. dotycząca przywozu do państw członkowskich skór niektórych gatunków szczeniąt foczych oraz otrzymywanych z nich wyrobów;

12. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok;
13. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/28/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
14. dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/29/UE z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wyrobów pirotechnicznych;
15. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 98/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzania do obrotu i używania prekursorów materiałów wybuchowych;
16. dyrektywa Rady 91/477/EWG z dnia 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni;
17. rozporządzenie Rady (WE) nr 1236/2005 z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie handlu niektórymi towarami, które mogłyby być użyte do wykonywania kary śmierci, tortur lub innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania;
18. rozporządzenie Rady (WE) nr 2368/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym;
19. unijne kontyngenty taryfowe, w przypadku gdy importer nie ubiega się o kontyngent;
20. art. 47 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych), z wyjątkiem sytuacji, gdy dane towary podlegają również rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących wprowadzania do Irlandii Północnej z innych części Zjednoczonego Królestwa niektórych przesyłek towarów detalicznych, roślin przeznaczonych do sadzenia, sadzeniaków ziemniaka, maszyn i niektórych pojazdów wykorzystywanych do celów rolniczych lub leśnych, a także przemieszczania o charakterze niehandlowym niektórych zwierząt domowych do Irlandii Północnej, które to rozporządzenie zostanie przyjęte na podstawie [odniesienie do wniosku Komisji należy wstawić przed datą posiedzenia Wspólnego Komitetu];
21. akty Unii wymienione w pkt 2 załącznika 3 do Protokołu;
22. akty Unii wymienione w pkt 20 załącznika 2 do Protokołu;
23. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów;
24. rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE;

25. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury;
26. wszelkie akty Unii w postaci, w jakiej mają one zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej zgodnie z Protokołem, który stanowi o wszelkich krokach, które przedsiębiorca lub właściwy organ partnerski musi podjąć w celu kontroli towarów lub innych formalności przed wprowadzeniem tych towarów do Unii lub w momencie ich wprowadzenia do Unii. Unia niezwłocznie informuje Zjednoczone Królestwo, jeżeli akt Unii ma charakter, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

**PROJEKT ZALECENIA NR [...] / 2023 WSPÓLNEGO KOMITETU
USTANOWIONEGO UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII
EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia...

w sprawie nadzoru rynku i egzekwowania przepisów

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁸ („umowa o wystąpieniu”), w szczególności jej art. 166 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 166 ust. 3 umowy o wystąpieniu stanowi, że zalecenia należy formułować za obopólną zgodą.
- (2) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu Protokół w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwany dalej „Protokołem”) stanowi integralną część tej umowy.
- (3) Art. 6 ust. 2 Protokołu przewiduje ustanowienie szczególnych uzgodnień dotyczących przemieszczania towarów na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa i uwzględniających sytuację Irlandii Północnej, która zgodnie z Protokołem jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Irlandii Północnej oraz gdy wprowadzono niezbędne zabezpieczenia mające chronić integralność unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej, zgodnie z Protokołem,

SFORMUŁOWAŁ NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł 1

Wspólny Komitet zaleca Unii i Zjednoczonemu Królestwu, co następuje:

W kontekście szczególnych uzgodnień przewidzianych w art. 6 ust. 2 Protokołu narzędzia nadzoru rynku należy wykorzystywać razem z narzędziami egzekwowania przepisów, aby monitorować przepływ towarów i identyfikować ryzyko nielegalnego wprowadzenia towarów do Unii lub do Zjednoczonego Królestwa.

W ramach wzmocnienia współpracy między Zjednoczonym Królestwem a Unią oraz, w stosownych przypadkach, między organami Zjednoczonego Królestwa a organami państw członkowskich uzgodnienia te powinny zostać poparte skutecznymi działaniami w zakresie nadzoru rynku i egzekwowania przepisów. Powinno to wspierać

⁸ [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.](#)

monitorowanie tych uzgodnień i zarządzanie nimi bez konieczności przeprowadzania jakichkolwiek kontroli lub odpraw na granicy między Irlandią Północną a Irlandią.

Współpraca mogłaby obejmować dzielenie się wiedzą, wymianę informacji, współpracę z podmiotami gospodarczymi i, w stosownych przypadkach, wspólne działania, w szczególności organów Irlandii Północnej i odpowiednich państw członkowskich, w celu zwalczania nielegalnej działalności i przemytu, zapewnienia, aby do obrotu nie wprowadzano towarów niezgodnych z obowiązującymi normami, oraz aby działania w zakresie egzekwowania przepisów i nadzoru były traktowane priorytetowo w oparciu o poziom ryzyka i dostępne informacje. Organy dopilnują również, aby przedsiębiorstwa i inne podmioty były świadome dostępu do rynku dla towarów przemieszczanych między Irlandią Północną a Unią, spełniających wymogi mające zastosowanie zgodnie z Protokołem.

Zjednoczone Królestwo i Unia powinny konstruktywnie współpracować za pośrednictwem struktur ustanowionych na mocy umowy o wystąpieniu, w tym Wspólnego Komitetu, aby wspierać skuteczne funkcjonowanie nowych uzgodnień, będące w interesie mieszkańców i przedsiębiorstw w Irlandii Północnej.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie staje się skuteczne następnego dnia po jego sformułowaniu.

Sporządzono w XX dnia XX 2023 r.

*W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewodniczący*

**PROJEKT ZALECENIA NR [...] / 2023 WSPÓLNEGO KOMITETU
USTANOWIONEGO UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII
EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia...

dotyczącego art. 13 ust. 3a Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁹ („umowa o wystąpieniu”), w szczególności jej art. 166 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 166 ust. 3 umowy o wystąpieniu stanowi, że zalecenia należy formułować za obopólną zgodą.
- (2) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu Protokół w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwany dalej „Protokołem”) stanowi integralną część tej umowy.
- (3) W przypadku gdy organ arbitrażowy orzekł, że Zjednoczone Królestwo nie spełniło warunków określonych w art. 13 ust. 3a akapit trzeci Protokołu, takie orzeczenie organu arbitrażowego należy możliwie szybko wykonać,

SFORMUŁOWAŁ NINIEJSZE ZALECENIE:

Artykuł 1

Wspólny Komitet zaleca Unii i Zjednoczonemu Królestwu, co następuje:

W przypadku gdy organ arbitrażowy orzekł, zgodnie z art. 175 umowy o wystąpieniu, że Zjednoczone Królestwo nie zastosowało się do art. 13 ust. 3a akapit trzeci Protokołu, Unia i Zjednoczone Królestwo uzgadniają – nie później niż 30 dni od daty powiadomienia ich o orzeczeniu organu arbitrażowego – że w celu wykonania tego orzeczenia oraz, w zależności od przypadku, w zakresie w nim określonym, akt Unii ma zastosowanie z uwzględnieniem zmieniających lub zastępujących konkretnych aktów Unii, zgodnie z definicją zawartą w art. 13 ust. 3a Protokołu, od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dniu powiadomienia Unii i Zjednoczonego Królestwa o orzeczeniu organu arbitrażowego.

Artykuł 2

Niniejsze zalecenie staje się skuteczne następnego dnia po jego sformułowaniu.

Sporządzono w XX dnia XX 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Współprzewodniczący

⁹ [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.](#)

ZAŁĄCZNIK 2

**PROJEKT WSPÓLNEJ DEKLARACJI NR XX/2023 UNII I ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia XX 2023 r.

Zgodnie z ustaleniami określonymi w decyzji nr XX/2023 Wspólnego Komitetu Protokół w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwany dalej „Protokołem”), zmieniony wspomnianą decyzją Wspólnego Komitetu, powinien być obecnie zwany „ramami windsorskimi”.

W związku z powyższym w stosownych przypadkach w stosunkach między Unią a Zjednoczonym Królestwem w ramach umowy o wystąpieniu, Protokół zmieniony decyzją Wspólnego Komitetu nr XX/2023 będzie, zgodnie z wymogami pewności prawa, nazywany „ramami windsorskimi”. Protokół, zmieniony decyzją nr XX/2023 Wspólnego Komitetu, może być również zwany „ramami windsorskimi” w prawie krajowym Unii i Zjednoczonego Królestwa.

**PROJEKT WSPÓLNEJ DEKLARACJI UNII I ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia XX 2023 r.

w sprawie stosowania art. 10 ust. 1 ram windsorskich¹⁰

Postanowienia Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, regulują ogólne obowiązki Zjednoczonego Królestwa i Unii w zakresie kontroli subsydiów i zapewniają równe warunki działania między Zjednoczonym Królestwem a Unią.

Art. 10 ust. 1 ram windsorskich obowiązuje niezależnie od tych postanowień. Ramy windsorskie odzwierciedlają zarówno wyjątkowy dostęp Irlandii Północnej do rynku wewnętrznego Unii, jak i fakt, że stanowi ona integralną część rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa. W tym kontekście art. 10 ust. 1 ram windsorskich należy rozumieć jako dotyczący wyłącznie handlu towarami lub handlu na rynku energii elektrycznej (dalej „towary”) między Irlandią Północną a Unią, który jest przedmiotem ram windsorskich.

17 grudnia 2020 r. Unia wydała następującą jednostronną deklarację na forum Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 164 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej: *Stosując art. 107 TFUE do sytuacji, o których mowa w art. 10 ust. 1 Protokołu, Komisja Europejska będzie należycie uwzględniać fakt, że Irlandia Północna stanowi integralną część rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa. Unia Europejska podkreśla, że w każdym razie wpływ na handel między Irlandią Północną a Unią, który jest przedmiotem niniejszego Protokołu, nie może być jedynie hipotetyczny, domniemany lub pozbawiony rzeczywistego i bezpośredniego związku z Irlandią Północną. Należy ustalić, dlaczego dany środek może mieć wpływ na wymianę handlową między Irlandią Północną a Unią, na podstawie rzeczywistych przewidywalnych skutków danego środka.*

Niniejsza wspólna deklaracja w sprawie stosowania art. 10 ust. 1 ram windsorskich opiera się na jednostronnej deklaracji Unii, w której potwierdzono przynależność Irlandii Północnej do rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, a jednocześnie zapewniono ochronę rynku wewnętrznego Unii. Deklaracja doprecyzowuje zasady stosowania art. 10 ust. 1 ram windsorskich poprzez określenie konkretnych okoliczności, w których możliwe jest jego zastosowanie podczas przyznawania subsydiów w Zjednoczonym Królestwie, oraz może służyć do interpretacji tego artykułu.

¹⁰ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

Aby środek został uznany za mający rzeczywisty i bezpośredni związek z Irlandią Północną – a tym samym za mający wpływ na handel między Irlandią Północną a Unią, który jest przedmiotem ram windsorskich – środek ten musi mieć rzeczywiste przewidywalne skutki dla tej wymiany handlowej. Przedmiotowe rzeczywiste przewidywalne skutki powinny być znaczące, a nie jedynie hipotetyczne lub domniemane.

W przypadku środków przyznanych beneficjentowi mającemu siedzibę w Wielkiej Brytanii czynniki wpływające na istotność mogą obejmować wielkość zobowiązania, wielkość subsydium oraz obecność przedsiębiorstwa na rynku właściwym w Irlandii Północnej. O ile wprowadzenie towarów na rynek Irlandii Północnej nie stanowi samo w sobie bezpośredniego i rzeczywistego związku wymagającego zastosowania art. 10 ust. 1 ram windsorskich, o tyle przyznanie środków beneficjentom mającym siedzibę w Irlandii Północnej będzie z większym prawdopodobieństwem miało istotne skutki.

Aby w przypadku środków przyznanych beneficjentowi z siedzibą w Wielkiej Brytanii, które mają istotne skutki, zaistniał bezpośredni i rzeczywisty związek wymagający zastosowania art. 10 ust. 1 ram windsorskich, należy ponadto wykazać, że korzyść gospodarcza wynikająca z subsydium została w całości lub częściowo przeniesiona na przedsiębiorstwo w Irlandii Północnej lub poprzez właściwe towary wprowadzone do obrotu w Irlandii Północnej, na przykład w drodze sprzedaży poniżej ceny rynkowej.

Komisja Europejska i Zjednoczone Królestwo określą w swoich własnych wytycznych okoliczności, w których będzie miał zastosowanie art. 10 ram windsorskich, opisując je bardziej szczegółowo, aby zapewnić większą pewność działania podmiotom przyznającym środki oraz przedsiębiorstwom w całym Zjednoczonym Królestwie.

**PROJEKT WSPÓLNEJ DEKLARACJI UNII I ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia [XX] 2023 r.

w sprawie stosowania art. 13 ust. 3a ram windsorskich¹¹

Unia i Zjednoczone Królestwo uznają, że aby powiadomienie na podstawie art. 13 ust. 3a ram windsorskich zostało złożone w dobrej wierze, zgodnie z art. 5 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹² („umowa o wystąpieniu”), należy go dokonać przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w ust. 1 jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r., załączonej do decyzji [XX]/2023¹³.

W przypadku gdy organ arbitrażowy orzekł, zgodnie z art. 175 umowy o wystąpieniu, że Zjednoczone Królestwo nie spełniło wymogów art. 5 umowy o wystąpieniu w odniesieniu do powiadomienia na podstawie art. 13 ust. 3a ram windsorskich, należy szybko zastosować się do orzeczenia, jak określono w zaleceniu [XX]/2023¹⁴.

¹¹ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

¹² [Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.](#)

¹³ [wstawić pełny tytuł decyzji Wspólnego Komitetu]

¹⁴ [wstawić pełny tytuł zalecenia Wspólnego Komitetu]

**PROJEKT WSPÓLNEJ DEKLARACJI UNII I ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia XX 2023 r.

nr X

Unia i Zjednoczone Królestwo pragną ponownie potwierdzić swoje zobowiązanie do pełnego wykorzystania struktur przewidzianych w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej („umowa o wystąpieniu”), a mianowicie Wspólnego Komitetu, Specjalnych Komitetów i wspólnej konsultacyjnej grupy roboczej, w celu nadzorowania wdrażania umowy. Strony będą udzielały sobie wzajemnego wsparcia w wykonywaniu zadań wynikających z ram windsorskich¹⁵ w duchu wzajemnego poszanowania i w dobrej wierze, zgodnie z art. 5 umowy o wystąpieniu.

Zjednoczone Królestwo przypomina o swoim jednostronnym zobowiązaniu do zapewnienia pełnego udziału premiera i wicepremiera Irlandii Północnej w delegacji Zjednoczonego Królestwa na posiedzenia Wspólnego Komitetu, a w tym kontekście o swojej zdecydowanej woli dopilnowania, aby stosowanie ram windsorskich miało możliwie najmniejszy wpływ na codzienne życie społeczności.

Unia i Zjednoczone Królestwo zamierzają regularnie organizować posiedzenia odpowiednich wspólnych organów w celu wspierania dialogu i zaangażowania. W tym kontekście Specjalny Komitet ds. Wdrażania Ram Windsorskich może umożliwić wymianę poglądów na temat przyszłego ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa dotyczącego towarów mającego znaczenie dla funkcjonowania ram windsorskich. Pozwoliłoby to Zjednoczonemu Królestwu i Unii ocenić potencjalny wpływ tego przyszłego ustawodawstwa w Irlandii Północnej oraz przewidzieć i omówić ewentualne trudności praktyczne.

W tym celu Specjalny Komitet może zwołać posiedzenie w określonym składzie, a mianowicie jako specjalny zespół ds. towarów. Może on, w razie potrzeby, zwrócić się do wspólnej konsultacyjnej grupy roboczej i jej odpowiednich podgrup, których członkami są eksperci z Komisji Europejskiej i z rządu Zjednoczonego Królestwa, z wnioskiem o zbadanie konkretnego zagadnienia i przedstawienie informacji na jego temat. W stosownych przypadkach do udziału w odpowiednich posiedzeniach mogą być zapraszani przedstawiciele przedsiębiorstw i społeczeństwa obywatelskiego. Specjalny Komitet może w razie potrzeby wydawać odpowiednie zalecenia Wspólnemu Komitetowi.

Unia i Zjednoczone Królestwo zobowiązały się do rozwiązywania wszelkich problemów związanych z funkcjonowaniem Protokołu w możliwie najszybszy i najskuteczniejszy sposób. Unia i Zjednoczone Królestwo wykorzystają wspólne organy do rozwiązywania

¹⁵ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

wszelkich problemów, które mogą pojawić się w związku z wdrażaniem ram windsorskich. Na wniosek Stron problemy te mogą być zatem przedmiotem dialogu w ramach wspólnych organów powołanych umową o wystąpieniu. Umożliwia to Stronom regularne omawianie istotnych zmian mających znaczenie dla właściwego wypełniania ich odpowiednich zobowiązań wynikających z ram windsorskich.

Unia i Zjednoczone Królestwo odnawiają swoje zobowiązanie do podejmowania – w drodze dialogu – wszelkich prób, aby znaleźć obopólnie satysfakcjonujące rozwiązania kwestii wpływających na funkcjonowanie umowy o wystąpieniu. W tym celu Unia i Zjednoczone Królestwo zamierzają w pełni i w dobrej wierze wykorzystać uprawnienia Wspólnego Komitetu, aby znaleźć wspólnie uzgodnione rozwiązania kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Dialog w tych ramach pozostaje bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji i porządków prawnych Unii oraz Zjednoczonego Królestwa.

**PROJEKT WSPÓLNEJ DEKLARACJI UNII I ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia XX 2023 r.

**w sprawie systemu VAT dotyczącego towarów, w przypadku których nie istnieje
ryzyko dla rynku wewnętrznego Unii, oraz w sprawie warunków transgranicznego
zwrotu VAT**

Unia i Zjednoczone Królestwo zamierzają zbadać możliwość przyjęcia decyzji Wspólnego Komitetu, na podstawie art. 4 decyzji XX/2023¹⁶, stanowiącej, że przepisy dotyczące stawek określone w art. 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy 2006/112/WE nie mają zastosowania do niektórych towarów innych niż towary dostarczane i instalowane przez podatników w nieruchomościach położonych w Irlandii Północnej. Decyzja ta dotyczyłaby wyłącznie towarów, które ze względu na swój charakter i warunki dostarczenia podlegałyby ostatecznej konsumpcji w Irlandii Północnej i w przypadku których niestosowanie przepisów dotyczących stawek określonych w art. 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy 2006/112/WE nie miałooby negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych lub potencjalnego zakłócenia konkurencji. W ramach takiej decyzji należy ustanowić szczegółowy wykaz, który obowiązywałby przez 5 lat. Unia i Zjednoczone Królestwo sygnalizują swoją gotowość do regularnego dokonywania oceny i przeglądu takiego wykazu.

Unia i Zjednoczone Królestwo zamierzają również ocenić obecne warunki transgranicznego zwrotu VAT na mocy dyrektywy 2008/9/WE i dyrektywy 86/560/EWG oraz zbadać konieczność przyjęcia w razie potrzeby – na podstawie art. 4 decyzji XX/2023 – decyzji Wspólnego Komitetu, w której określono by wszystkie konieczne dostosowania lub ograniczono warunki zwrotu wyłącznie do zakresu dyrektywy 86/560/EWG. Taka ocena powinna uwzględniać obciążenie administracyjne podatników, a także koszty administracyjne ponoszone przez organy podatkowe.

¹⁶

[wstawić pełny tytuł]

ZAŁĄCZNIK 3

**PROJEKT JEDNOSTRONNEJ DEKLARACJI ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia xxx 2023 r.

w sprawie nadzoru rynku i egzekwowania przepisów

Zjednoczone Królestwo przypomina o swoim zobowiązaniu do zapewnienia solidnego systemu nadzoru rynku i egzekwowania przepisów w kontekście wyjątkowych uzgodnień zawartych z Unią Europejską zgodnie z ramami windsorskimi¹⁷ w celu ochrony handlu na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa oraz przynależności Irlandii Północnej do obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, przy jednoczesnym zapewnieniu integralności unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej.

Zjednoczone Królestwo podkreśla, że ściśle egzekwowanie przepisów jest konieczne w celu zagwarantowania, że przedsiębiorcy nie nadużywają nowych wewnętrznych zasad Zjednoczonego Królestwa dotyczących handlu, aby przemieszczać towary do Unii Europejskiej.

Nadzór rynku

Zjednoczone Królestwo uznaje duże znaczenie nadzoru rynku oraz pracy organów nadzoru rynku i innych właściwych organów dla osiągnięcia tych celów. W związku z tym Zjednoczone Królestwo będzie nadal dbało o to, by organy te realizowały program działań zwiększających bezpieczeństwo i zgodność z przepisami, obejmujący współpracę z przedsiębiorstwami w celu zapewnienia, że są one świadome swoich obowiązków, ocenę dokumentacji i, w stosownych przypadkach, kontrolę produktów na rynku.

Zjednoczone Królestwo będzie nadal:

- wzmacniać zdolności i możliwości organów nadzoru rynku i innych właściwych organów;
- udoskonalać metodyki ocen ryzyka dotyczących bezpieczeństwa produktów;
- zapewniać, aby właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia do podejmowania skutecznych działań monitorujących w kontekście granicy międzynarodowej między Zjednoczonym Królestwem a Unią Europejską;
- wspierać podejmowanie przez właściwe organy działań opartych na analizie ryzyka i dostępnych informacjach – w tym odpowiednie audyty, inspekcje i kontrole wyrywkowe – w celu sprawdzenia zgodności z obowiązującymi wymogami;
- wykorzystywać solidne dostępne informacje i gromadzenie danych do zapewnienia szczegółowej bazy dowodowej na potrzeby rozpoznawania pojawiających się zagrożeń, w tym ewentualnych przemieszczeń do Unii Europejskiej;

¹⁷ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

- wykorzystywać rzetelne i szczegółowe informacje na potrzeby podejmowania decyzji dotyczących polityki i egzekwowania prawa; oraz
- wymieniać i otrzymywać – za pośrednictwem wszelkich odpowiednich systemów informatycznych – informacje na temat działań organów nadzoru rynku i innych właściwych organów w zakresie zgodności z przepisami.

Zjednoczone Królestwo będzie również, na potrzeby nadzoru rynku, w dalszym ciągu wspierać współpracę z organami nadzoru rynku na innych rynkach za pośrednictwem jednolitego urzędu łącznikowego.

Egzekwowanie przepisów

Solidne egzekwowanie przepisów nie będzie wiązać się z żadnymi nowymi kontrolami lub odprawami na granicy między Irlandią Północną a Irlandią, ale będzie oznaczać wzmożone działania właściwych organów Zjednoczonego Królestwa prowadzone zgodnie z najlepszymi międzynarodowymi praktykami – a w stosownych przypadkach wspólnie z organami Unii Europejskiej i państw członkowskich – służące ochronie rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa oraz rynku wewnętrznego i unii celnej Unii Europejskiej, a także mające na celu zdecydowane zwalczanie nielegalnej działalności i przemytu, w tym przez zorganizowane grupy przestępcze.

W odniesieniu do towarów objętych przepisami sanitarnymi i fitosanitarnymi działania w zakresie nadzoru rynku i egzekwowania przepisów przyczynią się do dalszego wzmocnienia konkretnych procedur określonych w przepisach, które mają zastosowanie do wprowadzania tych towarów do Irlandii Północnej. Ponadto Zjednoczone Królestwo wzmocni swoje działania w zakresie monitorowania i egzekwowania przepisów, aby skutecznie zarządzać ryzykiem związanym z towarami przemieszczanymi w paczkach, uznając przy tym fakt, że konsumenci polegają szczególnie na tej formie przemieszczania towarów.

Zjednoczone Królestwo utrzyma również silny system kar za nielegalną działalność handlową i przemyt. Kwestia ta będzie ściśle monitorowana w celu ewentualnego zwiększenia kar za nadużycie nowych przepisów polegające na przemieszczaniu towarów do Unii Europejskiej, aby zapewnić w razie konieczności dalszy efekt odstraszający.

Zjednoczone Królestwo podejmie skuteczne, odstraszające i proporcjonalne działania w odniesieniu do potencjalnego nieprzestrzegania przepisów. Będą one obejmować analizę ryzyka, działania w zakresie przestrzegania przepisów oparte na analizie ryzyka oraz bieżące oceny ryzyka w odniesieniu do grup przedsiębiorców, które będą poparte sankcjami i karami.

**PROJEKT JEDNOSTRONNEJ DEKLARACJI ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU
USTANOWIONEGO UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII
EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII
ATOMOWEJ**

z dnia xxx 2023 r.

**w sprawie procedur wywozu towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej
do innych części Zjednoczonego Królestwa**

Zjednoczone Królestwo zwraca uwagę na miejsce Irlandii Północnej w ramach obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, na potrzebę ochrony wszystkich aspektów porozumienia wielkopiątkowego czyli porozumienia z Belfastu zawartego 10 kwietnia 1998 r. oraz na swoje zaangażowanie na rzecz swobodnego dostępu przedsiębiorstw z Irlandii Północnej do całego rynku Zjednoczonego Królestwa.

Zjednoczone Królestwo potwierdza, że w odniesieniu do wszystkich towarów przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa procedury wywozu na podstawie rozporządzenia (UE) nr 952/2013 będą miały zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy:

1. towary zostały objęte jedną z procedur wymienionych w art. 210 tego rozporządzenia,
2. towary są czasowo składowane zgodnie z art. 144 tego rozporządzenia,
3. towary podlegają przepisom prawa Unii objętym zakresem art. 6 ust. 1 zdanie drugie ram windsorskich¹⁸, które zabraniają wywozu towarów lub go ograniczają,
4. towary zostały objęte w Unii procedurą wywozu zgodnie z tytułem V i tytułem VIII tego rozporządzenia, lub
5. wartość towarów nie przekracza 3 000 EUR i są one pakowane lub ładowane do transportu wywozowego w obrębie Unii, zgodnie z art. 221 rozporządzenia (UE) 2015/2447.

Zjednoczone Królestwo przypomina o swoim zobowiązaniu do zapewnienia pełnej ochrony na podstawie międzynarodowych wymogów i zobowiązań, które są istotne z punktu widzenia zakazów i ograniczeń dotyczących wywozu towarów z Unii do państw trzecich, jak określono w prawie Unii.

¹⁸ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

Zjednoczone Królestwo potwierdza, że będzie przekazywać Unii istotne informacje dotyczące towarów objętych zakazami i ograniczeniami, przemieszczanych z Irlandii Północnej do innych części Zjednoczonego Królestwa, w zakresie wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu produktów podwójnego zastosowania, wywozu dóbr kultury i przemieszczania odpadów.

Niniejsza jednostronna deklaracja zastąpi jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z 17 grudnia 2020 r. w ramach Wspólnego Komitetu w sprawie zgłoszeń wywozowych.

**PROJEKT JEDNOSTRONNEJ DEKLARACJI ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia xxx 2023 r.

**w sprawie mechanizmu demokratycznej zgody, o którym mowa w art. 18 ram
windsorskich¹⁹**

Zjednoczone Królestwo zauważa, że wspólne rozwiązania ogłoszone w Windsorze mają stanowić szereg praktycznych i trwałych środków służących ostatecznemu wyeliminowaniu niedociągnięć oraz zaradzeniu nieprzewidzianym sytuacjom, które wystąpiły po wejściu w życie Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwanego dalej „Protokołem”).

Zjednoczone Królestwo uznaje znaczenie zapewnienia, aby przedmiotowe ustalenia cieszyły się zawsze jak największym poparciem społeczności Irlandii Północnej, zgodnie ze spoczywającym na Zjednoczonym Królestwie obowiązkiem przestrzegania porozumienia wielkopiątkowego czyli porozumienia z Belfastu zawartego 10 kwietnia 1998 r. – wraz z kolejnymi umowami i uzgodnieniami związanymi z wdrażaniem tego porozumienia oraz wszystkimi jego częściami –a także obowiązkiem poszanowania tożsamości, tradycji i aspiracji obu społeczności. Mechanizm demokratycznej zgody, o którym mowa w art. 18 ram windsorskich, stanowi w tym kontekście stały i ważny środek ochronny, w ramach którego Zjednoczone Królestwo jest zobowiązane do przeprowadzenia niezależnego przeglądu w razie wystąpienia okoliczności określonych w jego jednostronnej deklaracji dotyczącej zgody²⁰. We wszelkich tego typu okolicznościach, niezależnie od tego, czy nastąpiły one po pierwszym zastosowaniu mechanizmu demokratycznej zgody, czy po nim, Zjednoczone Królestwo zobowiązuje się do przekazania zaleceń wynikających z przeglądu Wspólnemu Komitetowi, uznając odpowiedzialność Wspólnego Komitetu na mocy art. 164 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej za rozpatrywanie wszelkich istotnych kwestii będących przedmiotem zainteresowania w odniesieniu do dziedziny objętej ramami windsorskimi oraz za opracowanie odpowiednich sposobów i metod zapobiegania problemom, które mogą pojawić się w dziedzinach objętych ramami windsorskimi.

¹⁹ Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.

²⁰ [Deklaracja Rządu Jej Królewskiej Mości Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej na temat funkcjonowania postanowienia Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej dotyczącego „demokratycznej zgody w Irlandii Północnej”](#)

**PROJEKT JEDNOSTRONNEJ DEKLARACJI ZJEDNOCZONEGO
KRÓLESTWA W RAMACH WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO
UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ
BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ
I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ**

z dnia xxx 2023 r.

**w sprawie wzmocnienia działań w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących
towarów przewożonych w paczkach z innej części Zjednoczonego Królestwa do
Irlandii Północnej**

Zanim zaczną obowiązywać wszystkie przepisy decyzji nr XX/2023²¹, Zjednoczone Królestwo zobowiązuje się do współpracy z Unią w celu zapewnienia ochrony unijnego rynku wewnętrznego poprzez wzmocnienie działań w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących towarów przewożonych w paczkach z innej części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej. W tym kontekście Zjednoczone Królestwo zobowiązuje się do:

- współpracy z przedsiębiorcami, w szczególności operatorami usług kurierskich i operatorami pocztowymi, w celu udostępniania rządowi Zjednoczonego Królestwa i przedstawicielom Unii danych handlowych dotyczących przemieszczania paczek, w tym informacji o nadawcy i odbiorcy oraz opisów odnośnych towarów. Dane te wspierałyby działania w zakresie egzekwowania i przestrzegania przepisów poprzez uzupełnienie istniejących działań opartych na analizie ryzyka i dostępnych informacjach;
- zacieśnienia istniejącej współpracy między organami celnymi Zjednoczonego Królestwa a Komisją Europejską poprzez wspólne działania w zakresie ryzyka związanego z egzekwowaniem i przestrzeganiem przepisów na podstawie uzgodnionych ustaleń operacyjnych, o których mowa w decyzji nr XX/2023;
- regularnego informowania Specjalnego Komitetu o kwestiach związanych z wdrażaniem ram windsorskich²², w tym o postępach prac prowadzonych w związku z wyżej wymienionymi kwestiami.

²¹ [wstawić pełny tytuł decyzji Wspólnego Komitetu]

²² Zob. wspólna deklaracja nr XX/2023.